

الجزء الرابع من شرح نزهة المشتاق في أشعار العرب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله عز وجل الصلوة على خير خلقه من خلق باطل والى ابي الخطاب صل على الحسن الكاظمين وعل
 لان الطالب لطلب مايت اياها من عمل نعم الطالب هذا بمعنى انفسه وانما
 الامور كلها من ترك التصحيح باسمه على الله عليه السلام قطعاً والاداء اللفظ على ابي موسى منقطع كل
 باراً من معنى مطابقة ماخوذة من قولهم لا يملك الا الله تعالى او اتوا بها انما تزييت بها لان اللفظ
 تمام المعنى الموضح في مكانها او اتوا بها والاداء اللفظ على ابي موسى لا يملك الا الله تعالى فيحصل في كل
 على ابي موسى ان ذلك اللفظ قطعاً داخل في وضع رجال من فاعل فيك انما قيد بالتعقل ليشمل الازمان
 مطلقاً للملازمة الخارجية ليست بشرطية عدم الانفعال هو الملازمة انفسه لان اللفظ يدل على
 يتضمنه لخصي الموضوع له هذا اللفظ وخارجاً عن ابي موسى ما وضع باراً الزم كماله الانسان على
 الحيوان المطلق واحد بما قطعاً على صفة العمل والكتابة اللفظ الدال ان قصد به الدلالة
 على جز ومصادم كركب كركبي عجالة والاداء ابي موسى لم يكن كذلك ففرد كالانسان ما زاد
 اللفظ المفرد وكثيراً يعني واحد اكلت اشد خفف ومضغ عام او بعلى ابي لفظ المفرد جدا
 ولعني كثيراً او طابا كثيراً او شاكراً كثيراً وكما هو واحد كالانسان او او فالاولى في ادائها
 ان وضع لكل معنية على السوية فاشترى كركبي ذلك اللفظ مشتركاً كالعين او لا عليها ابي
 فقل بالصلوة فانه وضع اول الداء ثم شتر في الاركان المخصوصة عنى نماز ورسالة
 انما اهل ابي كان شارعاً عنى اركان عن فالتعقل عنى غير ذلك بشرط النسبية
 واهل بالانسان سببه في تركها كالاصلام ولو لم يخط على قوله كل ابي وضع لخصي احد
 في ابي الاخر حقيقة في الاول ومجاز في الثاني كالاسد للحيوان المفترس والرجل

باب الحجة في قولنا لا يخرج من الدنيا الا من باع نفسه بالدينار والدينار لا يباع الا بالدينار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

سازمان تبلیغات اسلامی

[illegible][illegible]

واحدة فموا الحاجة وترسم بها كل سنة صادق على افراد
واحدة صيد قاع ضيا كاضحك بالقوة ارباس والافراد

عرض عام ویرسم بانه کلی صادق علی افراد حقیقه واحد
و غیر واحد قاعرضیا کالماشی بفضل الطیان منادیان
صدق کل منها علی کل یصدق علیه الاخره کالانسان و الان

[illegible]

صِدِّقِ عَلٰی كُلِّ اَمْسٍ تَقَالَ عَلِمَهَا وَ عَلٰی غَيْرِهَا حُسْنُ جَوَابٍ

و بينهما عموم و خصوص مطلقا ان صدق احد هو نفی کل ضد
 علیه الآخر من غیر عکس کلی کاحیوان الانسان بينهما عموم
 و خصوص من حیث ان صدق کلوا حد منهما علی بعض ما صدق
 علیه الآخر فقط کاحیوان الانسان فی بعضها تایید ان لم یصدق
 شئی منها علی شئی ما یصدق علیه الآخر کاحیوان و الشجر
 فصل الخبری کما یصدق علی المعنی المذكور و سیمي حقیقیاً
 فکذا یصدق علی کل خص تحت اعم و سیمي خبریاً اضافیاً
 فصل النوع کما یصدق علی ما ذکرناه و سیمي حقیقیاً
 یصدق علی کل ممتیه نقال علیها و علی غیرها طبعاً جوا

[illegible]

قوله اولها ويسمى نوعاً اضافياً ومراتبه اربع لانه اما اعم الانواع
وهو العالم ^{النوع الاكبر} كما يحسم ان يختصا وهو السافل كالانسان ويسمى نوع

الانواع او اعظم من السافل وخص من العالی کا الحيوان وغيره

یستی متوسطاً او متان للکل و هو المفرد العقل قلنا

ان الجوج هر جنس كره و مرات الاجناس ايضا اربع ولكن العالم
واستقر العشرة افراده ۱۲

کاجوہر فی مراتب الاخلاص لستمی حسن الاخلاص والساہل

کامیوان متوسط بینہا کا حجم المامی و الجسم المطلق بحسن المفرد

کامل عمل ان قلنا ان الجواب حسن بحسب الأصل فی التعريف

المعروف للشيء وهو الذي يستلزم تصوُّره تصور ذلك

[illegible][illegible]

[illegible]

قوله ان كان هذا انسانا فهو حيوان وليس ان كان هذا انسانا

فخرجوا كروما منفصلة وهي التي يحكم فيها بالتساوي بين اثنين

الصدق والكذب معا وسبحي حقيقة كقولنا هذا العدد ما زوج

اور فرماؤ بقیہ کو ان کیس پر ان کوں حیوانا اور سو اور

ففي اصدق فقط وسمي مانعة اجمع كقولك انما انسان

[illegible]

وہم کہیں کہیں
بنائی میں اللہ رب العزت
اسی غیبی کی کتاب الصدوق
مستندوں کے ہاں یہ ہے

[illegible]

ی کلموں علیہ محمول سنی علوم ماہ و سنیہ بیجا و لفظ الد

لیہا میابی ابطہ اہومی زید موعالم وسمی جیئذ فلانیہ و

(Handwritten signature)

15

وقد تخلف الرابطة في بعض اللغات تسمى شائبة كز عيلم
أي أفضة

وہی موجبہ ان صح ان یقین ان الموضوع محمول گفتار

الانسان حيوان وسالته ان صح ان يغير ان الموضوع

لین محمول قولنا الانسان یسبح بحمده و هو عبادان کا

تخصیصاً معیناً شریعت مخصوصه و شخصیت و احکام کلیتاً

ای جز با حقیقاً ۱۲
فان متین فیما مقدار افراد الموضع بحیث محصوره مستوره

ای موضوع ۱۲ سن اکتیه و بعضیه ای کلمه فیاضی سید اسرار داد

فَقُولُوا كَلَّا بَعْدَ رَدِّ الْوَيْلِ

لا اواعد من الناس شيئا وارموت به خزيه وسورا بعض

وقد تحذف الراجحة في بعض اللغات تسمى ثنائيه كز علم
 وهي موجهة ان صح ان يقرر ان الموضوع محمول كقولنا
 الانسان حيوان وسالته ان صح ان يقرر ان الموضوع
 ليس محمول كقولنا الانسان ليس محمول فموضوعها ان كان
 شخصا معينا سميت مخصوصته وخصيته وان كان كليا
 فان بين فيما مقدار او الموضع سميت مخصوصه و
 اللفظ الدال عليه يسمى سورا وهي اما موجهة كلياته او
 قولنا كل نار حارة او سالته كلياته سورا بالاشي والاصح كقولنا
 لا واحد من الناس نجار او موجهة جزئية وسورا ببعض
 في اللفظ

الاحزاب بعد ذلك فلفظ ليس بابا لم يسطر او بغيره

کہو لنا محی غیبہ مجاہد والا مجاہد ۱۲۔

[illegible]

14.

[illegible]

في القضايا الموجهة التي جرى الاصطلاح بها بحث عنها ثلث

عشرة بسيطة ومركبة اما البسائط وهي التي حقيقتها ايجاب

فقط او سلب فقط است نه انصرافی نه مطلقه و نه ای که می گویند

بضرورة ثبوت المحمول للموضوع أو سلب عنه ما دام ذات

الموضوع موجوده كقولنا بالضرورة كل انسان حيوان

لا شيء من الانسان حرج الا لله المطلقه وهي التي يحكم فيها ربنا

ثبوت المحمول للموضوع أو ليس عليه فإولم ذاته موجودا وقدم

استاندارد ارجاع و سلباً مشروط العامة و هي التي

بعض در اثبات المحمول الموضوع اولاً بینه خبر و حدیث صحیح

[illegible][illegible]

الحمد لله الذي جعل في القرآن الكريم
أشرف الكتب وأجملها وأعظمها

[illegible]

وموجبة مطلقة عامة ومثاله ما قد مر في الوجوه وفيه الاضحية

بالطلاق مع قيد اللائحة وجب البتة في اللائحة وعبارته

ممکنہ حالت میں فالوجہ و تالیف الاضوریۃ انکانت موجبہ بقولنا

کل انسان کا بقول لا با ضرورتہ فمن حوتہ

عامة وسالبة ممكنة عامة وان كانت سالبة كقولنا لا شيء
الاول ١٢. هي الجوزة وهي مفقودة الاخر ١٢

الانسان كالفعل لا بالضرورة فمن آية مطلقة على
 ان كل انسان ضالک بالامکان العام ۱۲

وموجبة ممكنة عامة الوجوبية اللائمة وهي المطلقة العاتية

مع قتلها و احسن النيات و سعى او كانت معجبة او سالية
مطلقين عشرين احدىهما معجبة والاخرى لبة و مثالها ما لم لو

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
لنا حكمة وعبرة

10

۲۰

مفتی محمد رفیع الدین صاحب دہلی

ان وقت الحين مع الامم
من صدق الامم

بسم الله الرحمن الرحيم

الوصف من الألوام الذوات

الحسين بن علي

وهي التي يحكم فيها بضرورة ثبوت المحمول للوضع أو عكسه
أي الوقتية

فمن وقت معين من اوقات جو الموضوع مقيد بالادوام

الذات هي كانت موجبة لقولنا بالضرورة كل من خُصِفَ
بشيء من الصفات فهو كذا

حیات الارض و بین اس دو مقام من جمہ و یہ مطلقہ و سا

مطلقة اتمه وان كانت ثابتة بقولنا بالضرورة لا شيء من ا

بمنخفض وقت السرع لا واما من سالت به فتيته مطلقه جوتيه

عامة المنتشرة وهي التي يحكم فيها بضرة ثبوت المحمول للموضوع

عن وقت غير عشرين اوفات في جو الموضوع مع قيد اوم حسب هذا

وہی حکمت موجبہ کہ تو بنا بالضرورتہ کل انسان بنفس قوت لاوا

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَأْسِهَا

وہاں لکھا ہے کہ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن
هدانا الله

وقت قبول ۱۳۱۱

فمن بين الذين آمنوا

یہ شخص ان کے لئے
وہ نہیں ہے جو
ان کے لئے

الوقتية لا تتنازع حديق

المشرف على النسخة
مديريت الاشراف
الوصف:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

کتابخانه

الاسم

وَقَدْ كُنَّا مِنْ أَفْوَاجٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ

وَقَدْ كَفَرَ يَكْفُرُونَ

کتابخانه عمومی و قلمی

مطلقات الوقت

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

في المنى فلا يكون قولنا لا يكون
في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون
في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون
في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون
في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

في الصدق فلا يكون قولنا لا يكون

وعين الاول الثاني مع مخالفة الاصل في الحقيقة

في صدق كما يقيم في كل انسان حيوان الاشئ لم يمين حيوان

باعتبار الفرق بينهما عرف في المطولات فصل في

القياس هو قول مؤلف من قضايا سلت له عنه لذاته

قول اخر وهو شئ في مكان على النتيجة او قضيه مذكورة

بالفعل كقولنا كل ما كانت الشمس طالع فالنهار موجود

طالع فالنهار موجود فالنتيجة وهي النهار موجود مذكورة

فيه وتوكلت لكنه ليس موجود نتيجة انها ليست طالع فيقضوا

انها طالع غير مذكورة وفيه قراني ان لم يكن كذلك كقولنا كل انسان

القياس هو قول مؤلف من قضايا سلت له عنه لذاته
قول اخر وهو شئ في مكان على النتيجة او قضيه مذكورة
بالفعل كقولنا كل ما كانت الشمس طالع فالنهار موجود
طالع فالنهار موجود فالنتيجة وهي النهار موجود مذكورة
فيه وتوكلت لكنه ليس موجود نتيجة انها ليست طالع فيقضوا
انها طالع غير مذكورة وفيه قراني ان لم يكن كذلك كقولنا كل انسان

القياس هو قول مؤلف من قضايا سلت له عنه لذاته
قول اخر وهو شئ في مكان على النتيجة او قضيه مذكورة
بالفعل كقولنا كل ما كانت الشمس طالع فالنهار موجود
طالع فالنهار موجود فالنتيجة وهي النهار موجود مذكورة
فيه وتوكلت لكنه ليس موجود نتيجة انها ليست طالع فيقضوا
انها طالع غير مذكورة وفيه قراني ان لم يكن كذلك كقولنا كل انسان

القياس هو قول مؤلف من قضايا سلت له عنه لذاته
قول اخر وهو شئ في مكان على النتيجة او قضيه مذكورة
بالفعل كقولنا كل ما كانت الشمس طالع فالنهار موجود
طالع فالنهار موجود فالنتيجة وهي النهار موجود مذكورة
فيه وتوكلت لكنه ليس موجود نتيجة انها ليست طالع فيقضوا
انها طالع غير مذكورة وفيه قراني ان لم يكن كذلك كقولنا كل انسان

[illegible]

جیوان کل حیوان جناس فکل انسان فلیست حیة
والا یفیدها مذکورة فیه بالفعل واذ اعرفت بذاتها

موضوع المنتجة في الاقتراني يسمى صغرو ومحمولها الكبر والاكبر
التي فيها الاصغر صغرى والتي فيها الاكبر كبرى والمكبر
الاكبر والاكبر يسمى حدا اوسطا وتسمى احاصلة من كيفية

وضع الرحمة الاوسط عند الخدين الآخرين شكلاً وبي بقية
 اتحاد الاوسط انكان محموداً في الصغرى موضوعاً في الكبرى
 على جميع مضافات كل مؤلف حادث فاولا اول انكان على
 انسانين وكل ضابط انسان في الرابع انكان محموداً فيهما

[illegible]

على القولين من جهة واحدة
بما لا يخلو من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة

والله بما يحكم السباع كات هو لا ينفية اليقين لاحتمال ان لا يكون

فصل في التمثيل وبيان تبدل

بجبرني على انجزني الا ان اشرار كتمان في كل موطن في اعم

فصل
الفقهاء وقياسا لقولنا العالم لو لم يكن فيكون واما كماليت

في البرهان هو المسمى وهو الذي يكون الحد الاوسط فيه معلنة

النسبة في الذين انما يحاج كقولنا هذا متعفن الاطلاط وكل

متعفن الاطلاط محموم فهذا محموم وان في وهو الذي يكون

الاوسط فيه معلنة للنسبة في الذين فقط كقولنا هذا محموم وكل

محموم متعفن الاطلاط فهذا متعفن الاطلاط

على القولين من جهة واحدة
بما لا يخلو من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة

على القولين من جهة واحدة
بما لا يخلو من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة

على القولين من جهة واحدة
بما لا يخلو من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة
في القولين من جهة واحدة

برجی اربع است نیز که بت میان مندرج و محمول

جہاں کہیں وہ جاتا تھا وہاں لوگ اس کی تعظیم کرتے تھے۔

۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸

شیخ ابو عبد الله بنی
ثم اجروا حکم واحد علی ناک تجزئات
الحکم الی ذلک علی ما کان لک من قضاة ونا
الیین خزی وکان لک من قضاة ونا
فان کان یثبت لک حکم لک من قضاة ونا
ایضا اما ذلک حکم لک من قضاة ونا
الحکم من ناک فان کان لک من قضاة ونا
او عا بان بکون حکم من قضاة ونا
سفر مالکة اعمی الف الف الف الف
باز وحقا وحقا وحقا وحقا وحقا وحقا
والعز وواحد

[illegible]

۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳

مجمول باشد چنانچه مفقود بمبطلی که او را با هر دو طرف نسبت
 میان منقطع و بی نسبت میان موضوع مطلوب و محمول
 مکن معلوم شود آنرا احد اوسط خوانند چنانکه موضوع مطلوب را
 صغر خوانند و محمول وی را اکبر و احد اوسط اکثر محمول شود و
 موضوع شود اکبر را شکل اول خوانند و اگر عکس این باشد
 آنرا شکل رابع خوانند و اگر محمول شود و در آنرا شکل ثانی خوانند
 و اگر موضوع باشد و در آنرا شکل ثالث خوانند و فضل
 شکل اول باشد انتاج آن است که صغری و کبری
 یعنی قضیه که مشتمل بر صغری و کبری باشد تا آنرا اول صغری و
 اوسط مندرج شود و کبری وی یعنی قضیه که مشتمل بر اکبر
 است کلیه باشد تا حکم از اوسط مقتدی صغر شود و قضیه
 این صغری شکل اول همیشه نتیجه باشد و کبری
 نتیجه دومی چهار است اول مجتنب کلیتین نتیجه

مجمول باشد چنانچه مفقود بمبطلی که او را با هر دو طرف نسبت
 میان منقطع و بی نسبت میان موضوع مطلوب و محمول
 مکن معلوم شود آنرا احد اوسط خوانند چنانکه موضوع مطلوب را
 صغر خوانند و محمول وی را اکبر و احد اوسط اکثر محمول شود و
 موضوع شود اکبر را شکل اول خوانند و اگر عکس این باشد
 آنرا شکل رابع خوانند و اگر محمول شود و در آنرا شکل ثانی خوانند
 و اگر موضوع باشد و در آنرا شکل ثالث خوانند و فضل
 شکل اول باشد انتاج آن است که صغری و کبری
 یعنی قضیه که مشتمل بر صغری و کبری باشد تا آنرا اول صغری و
 اوسط مندرج شود و کبری وی یعنی قضیه که مشتمل بر اکبر
 است کلیه باشد تا حکم از اوسط مقتدی صغر شود و قضیه
 این صغری شکل اول همیشه نتیجه باشد و کبری
 نتیجه دومی چهار است اول مجتنب کلیتین نتیجه

مجمول باشد چنانچه مفقود بمبطلی که او را با هر دو طرف نسبت
 میان منقطع و بی نسبت میان موضوع مطلوب و محمول
 مکن معلوم شود آنرا احد اوسط خوانند چنانکه موضوع مطلوب را
 صغر خوانند و محمول وی را اکبر و احد اوسط اکثر محمول شود و
 موضوع شود اکبر را شکل اول خوانند و اگر عکس این باشد
 آنرا شکل رابع خوانند و اگر محمول شود و در آنرا شکل ثانی خوانند
 و اگر موضوع باشد و در آنرا شکل ثالث خوانند و فضل
 شکل اول باشد انتاج آن است که صغری و کبری
 یعنی قضیه که مشتمل بر صغری و کبری باشد تا آنرا اول صغری و
 اوسط مندرج شود و کبری وی یعنی قضیه که مشتمل بر اکبر
 است کلیه باشد تا حکم از اوسط مقتدی صغر شود و قضیه
 این صغری شکل اول همیشه نتیجه باشد و کبری
 نتیجه دومی چهار است اول مجتنب کلیتین نتیجه

شکل ثانی نیست الا سلبه اما کلیه و اما خسته و مشروط کل است
که در صغری می شود به باشد ولی اگر خسته و مشروط کل است
و خسته و مشروط کل است به مشروط کل است
خوبی و آن سلبه که هیچ ایجاب خبری است اول موجب کلستین خاکیه
همه سبج است همه سبج است دوم صغری موجب خبریه
و کبری موجب کلیه چنانکه بعضی سبج است همه سبج است
سوم صغری موجب کلیه و کبری موجب خبریه چنانکه همه سبج است
و بعضی سبج است پس نتیجه این سبج ضرب بعضی است
و آن سلبه که هیچ سلب خبری است اول موجب کلیه صغری سلبه کلیه
کبری چنانکه همه سبج است هیچ از این نیست دوم موجب
خبریه صغری و سلبه کلیه کبری چنانکه بعضی سبج است
و هیچ از این نیست سوم موجب
و سلبه خبریه کبری چنانکه همه سبج است

بسیار از این است که در صغری می شود به باشد ولی اگر خسته و مشروط کل است
و خسته و مشروط کل است به مشروط کل است
خوبی و آن سلبه که هیچ ایجاب خبری است اول موجب کلستین خاکیه
همه سبج است همه سبج است دوم صغری موجب خبریه
و کبری موجب کلیه چنانکه بعضی سبج است همه سبج است
سوم صغری موجب کلیه و کبری موجب خبریه چنانکه همه سبج است
و بعضی سبج است پس نتیجه این سبج ضرب بعضی است
و آن سلبه که هیچ سلب خبری است اول موجب کلیه صغری سلبه کلیه
کبری چنانکه همه سبج است هیچ از این نیست دوم موجب
خبریه صغری و سلبه کلیه کبری چنانکه بعضی سبج است
و هیچ از این نیست سوم موجب
و سلبه خبریه کبری چنانکه همه سبج است

و در این کتاب از این است که در صغری می شود به باشد ولی اگر خسته و مشروط کل است
و خسته و مشروط کل است به مشروط کل است
خوبی و آن سلبه که هیچ ایجاب خبری است اول موجب کلستین خاکیه
همه سبج است همه سبج است دوم صغری موجب خبریه
و کبری موجب کلیه چنانکه بعضی سبج است همه سبج است
سوم صغری موجب کلیه و کبری موجب خبریه چنانکه همه سبج است
و بعضی سبج است پس نتیجه این سبج ضرب بعضی است
و آن سلبه که هیچ سلب خبری است اول موجب کلیه صغری سلبه کلیه
کبری چنانکه همه سبج است هیچ از این نیست دوم موجب
خبریه صغری و سلبه کلیه کبری چنانکه بعضی سبج است
و هیچ از این نیست سوم موجب
و سلبه خبریه کبری چنانکه همه سبج است

اینست و نتیجه هر سه ضرب این است که بعضی ج
اینست و شکل رابع بعید است از جمع پس در اینجا و در ویم
قاس استثنائی بر دو قسم است یکی اتصالی و دوم انفصالی
اتصالی آنست که مرکب باشد از متصله لزومیه با وضع معین
و از آن نتیجه وضع تالی باشد چنانکه گوئی که اگر این جسم انسان
باشد حیوان باشد لیکن انسان است پس حیوان باشد
یا مرکب از متصله لزومیه با رفع تالی و از آن نتیجه رفع مقدم
است چنانکه گوئی در مثال مذکور لیکن حیوان نیست
پس انسان نباشد و اما انفصالی آنست که مرکب باشد
از مفصله حقیقه با وضع احدا بخیرین این از نتیجه رفع جزو دیگر
باشد و با رفع احدا بخیرین از آن نتیجه وضع جزو دیگر باشد
و با رفع احدا بخیرین از آن نتیجه وضع جزو دیگر باشد پس در اینجا
نتیجه است چنانکه گوئی این عی و یازوج است یا فرد لیکن زوج است

اینست و نتیجه هر سه ضرب این است که بعضی ج
اینست و شکل رابع بعید است از جمع پس در اینجا و در ویم
قاس استثنائی بر دو قسم است یکی اتصالی و دوم انفصالی
اتصالی آنست که مرکب باشد از متصله لزومیه با وضع معین
و از آن نتیجه وضع تالی باشد چنانکه گوئی که اگر این جسم انسان
باشد حیوان باشد لیکن انسان است پس حیوان باشد
یا مرکب از متصله لزومیه با رفع تالی و از آن نتیجه رفع مقدم
است چنانکه گوئی در مثال مذکور لیکن حیوان نیست
پس انسان نباشد و اما انفصالی آنست که مرکب باشد
از مفصله حقیقه با وضع احدا بخیرین این از نتیجه رفع جزو دیگر
باشد و با رفع احدا بخیرین از آن نتیجه وضع جزو دیگر باشد
و با رفع احدا بخیرین از آن نتیجه وضع جزو دیگر باشد پس در اینجا
نتیجه است چنانکه گوئی این عی و یازوج است یا فرد لیکن زوج است

اینست و نتیجه هر سه ضرب این است که بعضی ج
اینست و شکل رابع بعید است از جمع پس در اینجا و در ویم
قاس استثنائی بر دو قسم است یکی اتصالی و دوم انفصالی
اتصالی آنست که مرکب باشد از متصله لزومیه با وضع معین
و از آن نتیجه وضع تالی باشد چنانکه گوئی که اگر این جسم انسان
باشد حیوان باشد لیکن انسان است پس حیوان باشد
یا مرکب از متصله لزومیه با رفع تالی و از آن نتیجه رفع مقدم
است چنانکه گوئی در مثال مذکور لیکن حیوان نیست
پس انسان نباشد و اما انفصالی آنست که مرکب باشد
از مفصله حقیقه با وضع احدا بخیرین این از نتیجه رفع جزو دیگر
باشد و با رفع احدا بخیرین از آن نتیجه وضع جزو دیگر باشد
و با رفع احدا بخیرین از آن نتیجه وضع جزو دیگر باشد پس در اینجا
نتیجه است چنانکه گوئی این عی و یازوج است یا فرد لیکن زوج است

چس فردیت لیکن فرد است پس زوج نیست لیکن پیوج نیست
چس پیوج نیست لیکن پیوج است پس زوج نیست لیکن پیوج نیست
پس پیوج نیست لیکن پیوج است پس زوج نیست لیکن پیوج نیست

از منصفہ مانقہ الجمع با وضع احد الجزئين اور نتیجہ بر رفع جزیرہ

چرا باشد پس او را دو نتیجه باشد چنانکه گوئی این جسم با شجر است
 حتماً متعارف شود

یا حجر لیکن شجر است پس حجریت لیکن حجر است پس شجریت یا موز

باشد از منفصله مانده مخلوط با رفع احد الحزینین در نتیجه وضع جزء دیگر باشد

پس نتجہ اور ادوات خاں کہ گوئی این جسم یا لاجر است یا

لا شجر لکن حجر است پس لا شجر باشد لکن شجر است پس لا حجر باشد

محمد بن علی الاعلیٰ کہ رسالہ کبریٰ از رسائل متداولہ منطقیہ مصنفہ سید

شرف علیہ رحمۃ اللہ لطیف باحواشی انقیہ مستنبطہ از شرح فار

در دیگر کتب معتبره در سید بیت الطهات که منو به کثرتی محله مطبع

سیحانی بامتهم سید الزمان ولد مولوی نذیر

در کتاب سحر حلیه مع یوم

مجلس ۱۰۰۰

و در این کتاب که از حضرت امام علی علیه السلام است
در بیان فضیلت علم و دانش آمده است که

